

FIGYELŐ.

Gragger Róbert.

Öszinte meghatódottsággal írjuk le ezt a nevet: néhány héttel ezelőtt még barátainak büszkesége, a magyar tudomány méltó képviselője, a magyar érdekek lelkes harcosa, — s ma egy megtörtött pálya, megdőlt oszlop, siratott halott. Akik örökös fürgeségét, fáradhatatlan munkakedvét, kiapadhatatlan tervekholóját ismertük, megdöbbenve ébredünk reá, hogy agyának és szívének nemes lelkesedése az idegen föld sírjában örökre elpihent; akik lelki frissességét, üde kedélyét, meleg szívét szerettük, fájoan gondoljuk el, hogy a halál oly korán elragadta; akik együtt indultunk vele a tudomány szolgálatában és láttuk pályájának méltán magasra szökellő ívét, keserűen siratjuk a tudomány s a magunk szíve pótolhatatlan veszteségét. Lehet, hogy a berlini tanszéken méltó utóda akad, lehet, hogy a német tudományos világban utódja is kivívja magának az ő pozícióját, lehet, hogy a Collegium Hungaricum Berolinense az ő utódjában is szerető apát talál, de a pályatárs baráti melegségét, örök szolgálatkészségét, együttérző szívét könnyezve temetjük sírjának hantjai közé. Az ember benne volt olyan értékes, mint a tudós. Megdönthetetlen optimizmus sugárzott belőle, megvesztegető, amely — úgy hittük — még a Sorsot is levette lábáról. Egész mivolta olyan szeretetreméltó volt, hogy az irigységen kívül minden ellenséges indulatot lefegyverzett, — azt gondoltuk, még a Balszerncsét is. Lényében olyan *energia virtuosa* csillogott, hogy minden tervéhez hozzá kellett képzelniünk a sikert, — egész életprogramjához is. Értelme és tanultsága olyan imponáló volt, hogy sohasem féltünk pályájának megtorpanásától, — hogy gondoltunk volna kettészakadására! Megszoktuk őt ott, ahová állott, tudtuk fáradozásainak nagyságát, ismertük a fáradozások díszes eredményét, felfogtuk jelentőségét — nehéz megszoknunk a tudatot, hogy nincsen többé. Mi igazán átérezzük kultusz-

miniszterünk szomorú szavát: Gragger Róbert halála pótolhatatlan veszteség nekünk!

Katona Lajos, Riedl Frigyes, Heinrich Gusztáv az egyetemen legkiválóbb tanítványának vallotta. Volt a modorában valami eleven szeretetreméltóság, ami azt is hozzábilincselte, aki csak felszínesen ismerte. Meleg szíve volt, amelyben talán sohasem tudott megfoganni az irigység. De tanárai és barátai hamarosan felismerték értékének súlyát is. Pompás emlékezőtehetsége és nagy olvasottsága szerezte meg neki az egyetemen az első sikert: amikor Molière hatását mutatta ki a jezsuita iskoladráma legbecesebb hajtására. Katona Lajos türelmével és Heinrich Gusztáv témalátó ügyességével dolgozott. Végigkutatja a régi Molière-nyomokat, de ugyanakkor a magyarországi német irodalom történetét is átvizsgálja. Szorgalmával meglepő siker jár: kéziratok, levelek és adatok gazdag újságával lepi meg a honi filológiát. Megírja Beck Károly életét, összeírja és másolgatja a magyar könyvtárak régi német kézirateit, átkutatja az eddig jóformán hozzáférhetetlen főúri könyvtárakat és levéltárakat, összeállítja a magyar irodalom német könyvészetét, papírra veti a hazai német irodalom történetét, rávilágít a magyar szellemi és politikai élet számos elfelejtett vagy meg sem látott külföldi kapcsolatára, állandóan tanul és dolgozik, úgy hogy alig 33 éves, s már nagyobb irodalmi működés van mögötte, mint a régi idők egyetemi professzorainak.

Tudományos működése a külföldön is tiszteletet, jóindulatot vív ki. Ekkor arra a lehetetlennek látszó munkára vállalkozik, hogy Berlinben az egyetemen tanszéket vív ki a magyar irodalomnak. A világháború német-magyar barátsága adta meg a gondolatot, tette lehetővé, elképzelhetővé a tervet. De a lehetőségtől a megvalósításig nagy az út: Gragger ezt csekély hazai támogatással a maga erejéből tette meg. A hazai támogatást szinte ellensúlyozta a hazai rosszindulat, amely egyéni hiúságot akart látni a nemzeti érdekű erőfeszítésben. A külföld bizalmatlanságát könnyebb volt leküzdenie, mint a hazait. De voltak megértő jóakarói, a tudományok munkásai között elsősorban Heinrich és Riedl, — és volt fanatikus hite a saját munkásságának nemzeti jelentőségében. A test is újtába látszott állani: betegség bénította meg hosszabb-rövidebb időre, de 1920-ban elérte, hogy a magyar tanszék és a magyar kutatók Collegiuma Berlinben megvalósult. Ezzel a berlini tervével életének mun-

kája a szűk irodalomtörténeti kereteken messze túlnő: nemcsak a magyar irodalomtudománynak, hanem elsősorban a magyar kultúrának válik harcosává. A magyar kultúra szolgálatában egyrészt a Berlinben kutató magyar ifjak megélhetésének biztosításán fárad, másrészt magyar könyvtárt alapít, folyóiratot és könyveket ad ki a magyar lélek multjának és jelenének megismertetésére. Kultuszminiszterünk azt írja róla, hogy a *Collegium* új épületének állványairól került a betegségbe; az *Ungarische Balladen* bámulatos munkával összeállított kötete, amely alig másfél hónapja hagyta el a sajtót, arról tanuskodik, hogy íróasztalán még nedves volt a toll, a fáradhatatlan toll, amikor ő maga már a halállal vívódott.

Szomorú gyász ül a lelkenem, teszi nehézkesé szavamat, amikor hirtelen halálára gondolok; mert nagy az én veszteségem, nagy a tudomány vesztesége, de nagy az ország vesztesége is. Nem enyhít ezen az a meggondolás, hogy Gragger Róbert a siker és megérdemelt becsülés tudatában, legnagyobb tervének megvalósítása közben, tehát a hasznos élet öntudatos nyugalomban költözhetett el közülünk, — hiszen sajnáljuk és fáj-laljuk, sajnálnunk és fáj-lalnunk kell a megerősödött, gazdag terméstől színes gyümölcsfa kidöltét is. A székely kapunak, mely legutóbbi kötetének címlapját díszíti, a könyvön nyitva a bejárata: keserű szomorúság nekünk, hogy tudós írója mögött bezárult örökre az élet kapuja... Zs.

Elhunytak.

ANDA ALFRÉD hírlapíró, megh. Budapesten 1926 okt. 24-én. A Pester Lloyd munkatársa volt.

ANGYAL ILKA (Klár Józsefné) színésznő, szül. Felcsúton (Pest vm.) 1839-ben, megh. Kömlődön 1926 szept. 8-án. 1859-ben lépett a színészi pályára. A Népszínháznak alapításától 1893-ig volt tagja. Élete utolsó éveit nagy nyomorban töltötte. Önéletrajza a M. Géniuszban (1892. 37. sz.) jelent meg. Népszínművei: *Az árendás zsidó*. 1884. (Népszínház.) — *Urak és cselédek*. 1885. (U. o.) — *Ne vigy minket kísértetbe*. 1887. (Vidéken.) — *Szép Darinka*. 1892. (Népszínház.)

BAKONYI KÁROLY min. titkár, szül. Nagyváradon 1873 júl. 28-án, megh. Budapesten 1926 okt. 25-én. — Novellái és szépirodalmi tárcái a budapesti napilapokban jelentek meg. Színművei: Kún László. Tragédia. (Nemzeti Színház.) — Bob herceg, János vitéz, Tatárjárás, Mágna Miska, Gróf Rinaldo operette-szövegek. — Rákóczi. Daljáték. (Szöveg.) — Az obsitos. Éne-

kes vígjáték. — Sárga keztyű. Színmű. (Vígsház.) — Munkái. *Laci kisasszony*. Elbeszélések. Bp., 1907. — *Szent Péter esernyője*. Színmű. Mikszáth Kálmán regénye nyomán U. o., 1924.

BALOGH GYÖRGY (VASADI) ref. lelkész, megh. Gyurón 1926 aug., 80 éves korában, — 20 évig szerkesztette a Földmíves c. néplapot.

BAROSS JÁNOS volt országgy. képviselő, szül. Pilisszentivánon 1875 dec. 21-én, megh. Budapesten 1926 szept. 7-én. Előbb szolgabíró, majd keresk. miniszteri tisztviselő, végül ügyvéd volt. 1901-ben Csongrádon választották meg képviselőnek, de a Kúria a választást megsemmisítette. 1905—18-ig a lovrini kerületet képviselte függetl. programmal. Publicisztikai működését a Magyarország és a Hazánk c. napilapokban fejtette ki.

BÉLDI IZOR dr. ügyvéd és hírlapíró, szül. Pesten 1867 ápr. 23-án, megh. Budapesten 1926 nov. 11-én. — 1891-ben nyitott ügyvédi irodát a ugyanakkor a P. Hírlap zenekritikusa lett. Operette-szövegei: Bureau Malicorne (1885); Aranyosó (1912); Gyerünk csak (1912); A vörös ördögök. — Saját maga által megzenésített operettjei: Katalin (1901); A kültelki hercegnő (1905). — Munkái: *Elemér gróf*. Regény. Bp., 1885. — *Bonaparte*. Tört. színmű. U. o., 1905. — *A gyanus király*. U. o., 1913. — *Intimitások*. U. o., 1922. — *Indiszkreációk*. U. o., 1923. — *Intermezzok közéleti és színpadi szereplők életéből*. U. o., 1924.

BERÉNYI PÁL dr. ügyvéd, ny. keresk. isk. tanár, szül. Kecskeméten 1860 nov. 2-án, megh. Budapesten 1926 okt. végén. Erdősi Zoltán néven írt verseket a Kecskeméti (1875—79), majd saját neve alatt elbeszéléseket, színházi kritikákat, utóbb keresk. szakkritikákat a budapesti és vidéki lapokba. Szépirodalmi kötete: *Elbeszélések*. Bp., 1887.

CSASZAR MIHALY reálgimn. tanár, szül. Pápán 1879 jan. 18-án, megh. Budapesten 1926 szept. 5-én. — Rózsahegyen, Rozsnyón, 1906—18-ig Pozsonyban s legutóbb Budapesten tanított. Művelődéstörténelemmel és zeneszerzéssel foglalkozott. Jákob bíró leánya (1909) és A jataján (1912) c. operettjeit Pozsonyban mutatták be. Minket érdeklő munkája: *Tudományos Akadémia alapítása Pozsonyban*. Pozsony, 1913.

FRÖHLICH JÁNOS hírlapíró, szül. Budapesten 1873-ban, megh. u. o. 1926 aug. 29-én. Klasszikus filológusnak készült, de 1890-ben a hírlapírói pályára lépett. 1904 óta az Az Ujság rendőri rovatvezetője volt. Megalapította a pesti Kino-Riportot. Számos detektívhistóriát írt.

GRAGGER RÓBERT dr. egyet. ny. r. tanár, szül. Aranyosmaróton 1887 nov. 5-én, megh. Berlinben 1926 nov. 10-én. Tanulmányai elvégzésével 1909-ben a budapesti VIII. ker. főreáliskola, 1912-ben a pedagógium tanára lett. 1916-ban Berlinbe került a magyar nyelv és irodalom rk., majd (1920-ban) r. tanárának s itt nagy része volt a Collegium Hungaricum megalapításában. Főleg a magyar-német irodalmi kapcsolatok kiderítésével foglalkozott. Szerkesztete a Heinrich Gusztáv-émlékkönyvet (1912), az Ungarische Jahrbücher c. folyóiratot s az Ungarische Bibliothek c. sorozatot. Minket érdeklő munkái: *Illei János Tornynos Péterének forrásai*. Bp., 1908. — *Molière a magyar irodalomban*. U. o., 1912. — *Irodalomtörténeti forrástanulmányok*. I. U. o., 1916. — *Magyar anthologia*. Leipzig, 1922. — *Bibliographia hungarica*. I. Berlin, 1923. — *Eine alte ungarische Marienklage*. U. o., 1923. — *Ungarische Balladen*. U. o., 1926.

GROSSBERG LIPÓT hírlapíró, szül. Belényesen 1869-ben, megh. Budapesten 1926 novemberben. 22 évig szerkesztette az Allg. Jüdische Zeitungot, majd a Zsidó Ujságot, az orthodox zsidóság lapját.

JASZAI MARI a budapesti Nemzeti Színház örökös tagja, a Petőfi-Társaság t. tagja, született Aszáron 1850-ben, meghalt Budapesten 1926 okt. 5-én reggel 8 óra 50 perckor. Atyja Krippel József ácsmester volt, aki tudni sem akart arról, hogy színésznő legyen, miért is Jászai megszökött Győrből s beállt a székesfehérvári társulathoz, ahol 1867-ben lépett fel először mint néma szereplő a Peleskei nótáriusban. Majd a budai népszínházhoz, 1869 tavaszán pedig Kolozsvárra került. 1872-ben szerződötték a budapesti Nemzeti Színházhoz, melynek haláláig tagja volt. Ő lett a legkiválóbb magyar tragika. Cikkei és visszaemlékezései a Képes Családi Lapokban (1882—83, 1905), a P. Naplóban (1892, 1898—99, 1901—902, 1904—907, 1909, 1911, 1916), a Bp. Hírlapban (1893), a P. Hírlapban (1894), az Új Időkben (1895, 1897—98, 1900, 1902, 1907), a Bp. Naplóban (1897—1900, 1902), a Jövendőben (1903), a M. Hírlapban (1905), Az Ujságban (1908—10), az Ország-Világban (1910) stb. Henrik Ibsen John Gabriel Borkmann c. színművét az ő fordításában mutatta be a Nemzeti Színház (1898 dec. 9.). — Munkái: *Tükröm*. Bp., 1904. — *Színész és közönség*. U. o., 1912. — Kéziratban maradtak Naplói és kiterjedt levelezése.

MESZLÉNYI ILONA (özv. Ambrozovits Béláné) mint tan. özvegye, szül. Pesten 1843 febr. 22-én, megh. Budapesten 1926 aug. 27-én. 1852-ben édesanyjával szül. Kossuth Zsuzsannával Brüsszelbe, majd egy év múlva Amerikába költözött, ahonnan 1863-ban visszatért hazájába. 1876-ban ment férjhez és 1905-ben lett özvegyé. Ifjúsági munkái: *Meghallgatott ima*. Bp., 1889. — *Tündérmesék a való életről*. U. o., 1845. — *Hajnalka*. Regény fiatal lányok számára. U. o., 1898. — *Washington élete*. U. o., 1898.

NAGY JÁNOS dr. kanonok, nemzetgyűlési képviselő, szül. Egerben 1877-ben, megh. u. o. 1926 okt. 26-án. 1907—20-ig teológiai tanár volt Egerben. 1920—26-ig Eger városát képviselte a nemzetgyűlésen. Publicisztikai cikkei az Alkotmányban, Egerben, Egri Híradóban, Egri Népujságban, az Igaz Szóban és egyéb ker. lapokban jelentek meg.

SZÜCS DEZSŐ hírlapíró, megh. Nagyváradon 1926 októberében. Hírlapírói pályáját Nagyváradon kezdette, 1902-ben a fővárosba ment a Budapest c. napilaphoz, 1920 óta ismét Nagyváradon dolgozott.

UJVARI BÉLA kir. tan., ny. főrealisk. igazgató, szül. Érsekújvárt 1852 ápr. 16-án, megh. Budapesten 1926 nov. 7-én. Jogot, majd filozófiát hallgatott s egy évet Párisban töltött. 1874—77-ig a Hon bolsó munkatársa volt. Novellái és tárcái 1870 óta jelentek meg fővárosi és vidéki lapokban. Francia tankönyveket és szótárt is írt. 1895-ben megbízták a Néptanítók Lapja szerkesztésével. Kéziratban maradt színművei: *Két apa*. Vígj. 1881., *A gyermek*. Vígj. 1 felv. (Budai Színkör, 1888.), *Gárdisták*. Vígj. 4 felv. (Nemzeti Színház, 1897.), *Vass főhadnagy*. Színmű, *Midász király*. Operette. — Szépirodalmi könyvei: *Farkasok közt*. Színmű 5 felv. Sopron, 1881. (Teleki-díjat nyert, bemutatták Sopronban és Kolozsvárt). — *Század vége*. Szatirák. Bp., 1894.

VASADI OTTÓ hírlapíró, megh. Budapesten 1926 szept. 26-án. A Pesti Hírlap fotóriportere volt.

WERNER GYULA dr. volt orsz. képviselő, szül. Ónodon (Borsod vm.) 1862-ben, megh. Budapesten 1926 okt. 28-án éjjel. A középiskolát Egerben, a jogot Budapesten elvégezvén, előbb megyei szolgálatban állott, majd br. Bánffy Dezső mellett főispáni titkár lett, aki őt mint miniszterelnök a közp. sajtóosztályhoz nevezte ki. 1891—1905-ig a magyarigeni, 1911—18-ig a körmőcbányai kerület kormánypárti képviselője volt. — Versei és elbeszélései 1885 óta az egri és fővárosi lapokban jelentek meg. Egy ideig a M. Nemzet vezércikkírója is volt. — Munkái: *Az ő regénye*. Költemény. Eger, 1884. — *Julia szerelme. Sisiphus*. Elbeszélések. Bp., é. n. — *Farsang Weimarban*. Vígj. és elbeszélések. Eger, 1889. — *Anteusz*. Regény. Bp., 1893. (Ebből írt színművét 1904-ben mutatta be a Nemzeti Színház.) — *Andrásfalva de Andrásfalva*. Regény. U. o., 1894. (Péczy-díjjal jutalmazva.) — *Nyárutó*. Regény. Nagycenyed, 1894. — *Elbeszélések*. U. o., 1894. — *Megvirrad még valaha*. Regény. Bp., 1897. — *Kendi Imre házassága*. Regény. U. o., 1898. — *Olga*. Regény. U. o., 1899. — *Doktor Apáczai*. Regény. U. o., 1899. — *Hunok harca*. Regény. U. o., 1901. — *Besztercei diákok*. Regény. U. o., 1903. (1902.) — *Forgách Simon*. Regény. U. o., 1907. Álneve: Egri Gyula. G. P.

Hírek.

Az Aranytrombita szerzőjének leánya meghalt. — Sárossy Gyulának, a szabadságharc idején megjelent Aranytrombita híres költőjének, egyetlen leánya, özv. Viczmándy Mórné született Sárossy Gizella, 77 éves korában elhunyt.

A Martinovics-féle összeesküvők tetemei. — A székesfővárosi levéltárban évekkal azelőtt egy térképet találtak, melyben valamikor megjelölték azt a helyet, ahová Martinovicsot és társait 1795-ben történt kivégzésük után eltemették. A megjelölt helyen ásásokat kezdtek és megtalálták a lefejezettek hamvait az Új Szent János-kórház kerítése mögött. A csontokat ládába csomagolták, lelakatolták, lepecsételték és a fővárosi levéltár pánceszobájába szállították addig, amíg majd felépül a díszes mauzoleum, melyet a főváros építtet számukra. A háború azonban közbejött. A mauzoleum helyett a Kerepesi-temetőben egy üres sírboltot vásárolt most a főváros s oda temette el a szomorú emlékü maradványokat.

Index librorum prohibitorum. — Müller Lajos S. J. közzétette *A római index* című tanulmányát. Ismerteti a legújabb egyházi törvényeket a könyvbírálatról és a könyvtilalomról. Böven tárgyalja a könyvtilalom bevezetésének szükségességét és a könyvtilalom szabályait. Aztán felsorolja a jelenleg tilalom alatt álló könyveket: körülbelül 4000 könyvcím az írók nevével együtt. A tiltott könyvek között vannak tudományos munkák, szépirodalmi munkák. Magyar könyv összesen három van indexen.

Magyar lap Argentínában. — Már Dél-Amerikában is van lapjuk honf. társainknak. Buenos-Airesben jelenik meg az Argentínában élő magyarok lapja, a Magyar Szó. Hetenkint kétszer adják közre.

Emlékművek. — A nógrádmegyei Penc község emléktáblát helyezett arra a házra, ahol Petőfi Sándor diákkorában két ízben töltötte a karácsonyi szünidőt. — Balatonfüreden fölállították az első Blaha-emlékművet.

Uj könyvek.

Verses kötetek.

- Aprily Lajos: Rasmussen hajóján. Berlin, 1926. 64 l.
 Emőd Tamás: Nótám, füttyöm, citerám. Bp., 274 l. Genius.
 Hegyaljai Kiss Géza: Égő szívvel. Miskolc, 1926. 140 l.
 Nagy Miklós: Koselyúk a mohácsi mezőn. Bp., 1926. 104 l.
 Lírai Antológia Szlovenszkó és Ruzinszkó magyar költőinek alkotásaiból.
 Szerk.: Sziklay Ferenc. Berlin, 1926. 176 l. Voggenreiter.

Elbeszélő kötetek.

- Biró Lajos: Az élet arénája. Bp., 1926. 264 l. Pantheon.
 Budaváry László: Könnyek a keresztben és más elbeszélések. Bp., 1926. 144 l.
 Darkó István: Zuzmara. Berlin, 1926. 192 l. Voggenreiter.
 Jósika Miklós: Abafi. Kolozsvár, 1926. 224 l.
 Kodolányi János: Kántor József megdicsőülése. Bp. 200 l. Athenaeum.
 Kovács Dénes: Őszi napfény. Bp., 1926. 88 l.
 Orosz Iván: Mária asszony piros fejkendője. Zalaegerszeg, 1926. 144 l.
 Péchy-Horváth Rezső: A néma hajó. Bp., 1926. 140 l.
 Sándor Imre: Aszonyok. Kassa, 1926. 84 l.
 Schmidt Attila: A lőcsei fehér asszony várkastélya. Bp., 1926. 144 l.
 Szabó Mária: Appassionata. Kolozsvár, 1926. 220 l.
 Sziklay Ferenc: A fekete ember. Berlin, 1926. 120 l. Voggenreiter.
 Tamás Mihály: Tavaszi vallomás. Berlin, 1926. 108 l. Voggenreiter.

Tudományos munkák.

- A Magyar Tudományos Akadémia elhunyt tagjai fölött tartott emlékbeszédek: Csengery János: Bódiss elhúztin l. tag emlékezete. Bp., 1926. 18 l.
 — Forster Gyula: Schulek Frigyes t. tag emlékezete. Bp., 1925. 42 l. —
 Buday Kálmán: Genersich Antal r. tag emlékezete. Bp., 1925. 34 l.
 — Finkey Ferenc: Binding Károly k. tag emlékezete. Bp., 1926. 32 l.
 — Gaal Jenő: Matlekovits Sándor r. tag emlékezete. Bp., 1926. 26 l.
 — Sigmond Elek: Kosutány Tamás l. tag emlékezete. Bp., 1926. 34 l.
 — Császár Elemér: Bayer József r. tag emlékezete. Bp., 1926. 58 l.
 Babura László: Nagy szent Gergely élete. Bp., 1927. 162 l. Szent István-Társulat.
 Baros Gyula: Szép Ilonka halhatatlansága. Bp., 1926. 16 l.
 Birkás Géza: A francia irodalom története. Bp., 1927. 314 l. Szent István-Társulat.
 Brisits Frigyes: Assisi szent Ferenc. Bp. 84 l. Lampel.
 Dézsi Lajos: Verses görög regények és regék a régi magyar irodalomban. Szeged, 1926. 24 l.
 Fejérfataky László és Aldásy Antal: Pápai oklevelek. Bp., 1926. 88 l. Magyar Történelmi Társulat.
 Gulyás József: Csokonai-tanulmányok. Sárospatak, 1926. 40 l.
 Hóman Bálint: A forráskutatás és forráskritika története. Bp., 1925. 42 l. Magyar Történelmi Társulat.

- Irodalomtörténeti füzetek: Kéky Lajos: Gárdonyi Géza. 40 l. — Császár Elemér: Arany János. 18 l. — Gálos Rezső: Legrégibb bibliafordításunk. 40 l. — Hartmann János: Petőfi-tanulmányok. 52 l. Bp., 1926.
- Lósy-Schmidt Ede: A hortobágyi kőhid építése Debrecen város mátai pusztáján. Debrecen. 1926. 80. l.
- Sigmond Elek: A tervezett mélybevágású Duna—Tisza-csatorna mentén elterülő szikesek ismertetése és javítási lehetőségei. Bp., 1926. 42 l. Stephaneum.
- Somogyi Antal: Vallás és modern művészet. Bp., 1927. 116 l. Szent István-Társulat.
- Széchenyi vallomásai és tanításai (Széchenyi-antológia). A Magyar Tudományos Akadémia alapításának századik évfordulója alkalmából a népiskolai Széchenyi-Szövetségek megbízásából összeállították: Fekete József és Váradai József, Schandl Károly előszavával. Átnézte: Imre Sándor. Bp. 508 l. Studium.
- Takáts Sándor: A magyar mult tarlójáról. Bp. 412 l. Genius.
- Vörösmarty Mihály kiadatlan költeményei. Bevezetéssel és jegyzetekkel ellátta: Brisits Frigyes. Bp. 156 l. Pallas.
- Weszely Ödön: Korszerű nevelési problémák. Bp. 1927. 220 l. Szent-István-Társulat.
- Wodetzky József: A világegyetem szerkezete. Bp. 1927. 148 l. Szent-István-Társulat.
- Ybl Ervin: Az utolsó félszázad művészete. Bp. 1926. 140 l. Pallas.

Fordítások.

- Egy pozsonyi Robinson története. Jetting Károly pozsonyi származású magyar ember élete és viszontagságai. Az 1797-ben Bécsben megjelent német eredetiből fordította: Lukinich Imréné. Berlin. 1926. 94 l. Vögenreiter.
- Paul Géraldy: Róbert és Marianne. Színmű három felvonásban. Ford. Kosztolányi Dezső. Bp. 194 l. Genius.

Egyéb könyvek.

- Barcsai Károly: Költők, írók jellemrajza. Győr. 1926. 50 l.
- Bitay Árpád: A moldvai magyarság. Kolozsvár. 1926. 24 l.
- Gulyás József: Forgácsok. Sárospatak. 1926. 36 l.
- Huszár Vilmos: Felelős-e Magyarország a világháborúért? Bp. 1926. 36 l.
- Lósy-Schmidt Ede: Beszámoló a magyar mérnök- és építészegylet könyvtárának és technikatörténeti gyűjteménytárának 1925. évi gyarapodásáról, valamint a technikai szakirodalom 1925. évi fejlődéséről. Bp., 1926. 12 l.
- Magda István: Gyalogúton. Szigetvár. 47 l.
- Nagy Péter: Ó, kedves Kolozsvár! Berlin. 1926. 176 l.